

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΜΕΣΟΛΑΒΗΣΗΣ & ΔΙΑΙΤΗΣΙΑΣ

ΕΔΡΑ: Πλατεία Βικτωρίας 7, Αθήνα 10434 ☎210 88 14 922 ☎210 88 15 393 ✉info@omed.gr

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ: Πολυτεχνείου 21, Θεσσαλονίκη 54626 ☎2310 517 128 ☎2310 517 119

Προς:

- 1. Ομοσπονδία Βιομηχανικών Εργατοϋπαλληλικών Σωματείων (ΟΒΕΣ),**
Κάνιγγος 31, 106 82 Αθήνα
- 2. Σύνδεσμο Ελληνικών Βιομηχανιών, Ξενοφώντος 5, 105 57 Αθήνα**

ΔΙΑΙΤΗΤΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΗ

6/2006

«Για τους όρους αμοιβής και εργασίας των εργαζομένων στις βιομηχανικές επιχειρήσεις επεξεργασίας ξύλου όλης της χώρας»

Στην Αθήνα σήμερα την 28 Απριλίου 2006 ο Χρήστος Α. Ιωάννου, Μεσολαβητής-Διαιτητής του ΟΜΕΔ,

- που ορίσθηκα Διαιτητής του Ν. 1876/90 την 27 Μαρτίου 2006 για την επίλυση της συλλογικής διαφοράς εργασίας για τους όρους αμοιβής και εργασίας των εργαζομένων στις βιομηχανικές επιχειρήσεις επεξεργασίας ξύλου όλης της χώρας,
- συλλογικής διαφοράς εργασίας η οποία εισήχθη στον ΟΜΕΔ με την από 3 Φεβρουαρίου 2006 και αριθμ. πρωτ. 40 αίτηση της Ομοσπονδίας Βιομηχανικών Εργατοϋπαλληλικών Σωματείων (ΟΒΕΣ),
- αφού ανέλαβα την Διαιτησία την 3 Απριλίου 2006, σε συνέχεια της από 14 Μαρτίου 2006 και αριθμ. πρωτ. 05 αίτησης της Ομοσπονδίας Βιομηχανικών Εργατοϋπαλληλικών Σωματείων (ΟΒΕΣ) για υπηρεσίες Διαιτησίας προς επίλυση της εν λόγω συλλογικής διαφοράς,

κατέληξα σύμφωνα με τα όσα ο Ν. 1876/90 ορίζει, βάσει της αιτιολογίας που την ακολουθεί, σε Διαιτητική Απόφαση με τις εξής ρυθμίσεις:

Άρθρο 1 **Πεδίο Εφαρμογής**

- 1.1. Στην παρούσα υπάγεται το πάσης φύσεως προσωπικό που απασχολείται με συμβάσεις εξαρτημένης εργασίας σε βιομηχανικές επιχειρήσεις κατεργασίας και επεξεργασίας ξύλου όλης της χώρας.
- 1.2. Η παρούσα ισχύει και δεσμεύει αποκλειστικά μόνο εκείνους εκ των ανωτέρω μισθωτών που είναι μέλη πρωτοβάθμιων οργανώσεων και ανήκουν στη δύναμη της συμβαλλόμενης Ομοσπονδίας Βιομηχανικών Εργατοϋπαλληλικών Σωματείων (ΟΒΕΣ).
- 1.3. Η ιδιότης του «μέλους» πιστοποιείται και αποδεικνύεται με την προσκόμιση στον υπόχρεο εργοδότη σχετικής βεβαιώσεως που εκδίδεται από τις πρωτοβάθμιες οργανώσεις που ανήκουν στην ΟΒΕΣ και για λογαριασμό αυτής.

Άρθρο 2 **Βασικοί μηνιαίοι μισθοί και βασικά ημερομίσθια, επιδόματα, λοιποί όροι και πάσης φύσεως άλλες παροχές**

Οι μηνιαίοι βασικοί μισθοί και τα βασικά ημερομίσθια, τα επιδόματα, οι λοιποί όροι εργασίας και πάσης φύσεως άλλες παροχές του προσωπικού του άρθρου 1 της παρούσας, καθορίζονται με βάση την ειδικότητα εκάστου εργαζομένου ως εξής:

- 2.1. Για τους εργατοτεχνίτες κατεργασίας και επεξεργασίας ξύλου, ότι ισχύει στην από 14.4.2005 ΣΣΕ (Π.Κ. 44/26.4.2005) «για τους όρους αμοιβής και εργασίας των εργατοτεχνιτών που απασχολούνται στην επεξεργασία και κατεργασία ξύλου και των ναυπηγοξυλουργών όλης της χώρας».
- 2.2. Για τους υπαλλήλους γραφείου, ότι ισχύει στην από 28.7.2004 Σ.Σ.Ε. (Π.Κ. 91/30-7-2004) για τους όρους αμοιβής και εργασίας του προσωπικού γραφείων βιομηχανικών και βιοτεχνικών επιχειρήσεων.
- 2.3. Για τους χειριστές, προγραμματιστές και αναλυτές ηλεκτρονικών υπολογιστών, ότι ισχύει στην 28.07.2004 Σ.Σ.Ε. (Π.Κ. 89/30-7-2004) «για τους όρους αμοιβής και εργασίας του προσωπικού ηλεκτρονικών υπολογιστών όλης της χώρας».
- 2.4. Για τους λογιστές και βοηθούς λογιστών, ότι ισχύει στην από 25.07.2005 Σ.Σ.Ε. (Π.Κ. 90/3-8-2005) «για τους όρους αμοιβής και εργασίας των λογιστών και βοηθών λογιστών βιομηχανικών, βιοτεχνικών, εμπορικών, κλπ. πάσης φύσεως επιχειρήσεων όλης της χώρας».
- 2.5. Για τους ηλεκτροτεχνίτες – περιελιγκτές, αρχιτεχνίτες ηλεκτροτεχνίτες, αδειούχους ραδιοτεχνίτες, εργοδηγούς ηλεκτροτεχνίτες, ηλεκτροτεχνίτες και

περιελιγκτές αδειούχους επιβλέψεως κλπ., ότι ισχύει στην από 25.06.2004 Σ.Σ.Ε. (Π.Κ. 39/1-7-2004) «για τους όρους αμοιβής και εργασίας Ηλεκτροτεχνιτών – περιελιγκτών, ραδιοηλεκτρολόγων, ραδιοτεχνιτών κλπ., που απασχολούνται στις βιομηχανίες όλης της χώρας».

- 2.6. Για τους πρακτικούς μηχανικούς, θερμαστές, αρχιθερμαστές, εργοδηγούς ψυκτικούς, εργοδηγούς μηχανολόγους, καθώς και ψυκτικούς ότι ισχύει στην από 20.6.2004 Σ.Σ.Ε. (Π.Κ. 46/2-7-2004) για τους όρους αμοιβής και εργασίας των πρακτικών μηχανικών, μηχανοδηγών, θερμαστών κλπ και των ψυκτικών μέσων σχολών όλης της χώρας.
- 2.7. Για τους οδηγούς φορτηγών και λοιπών αυτοκινήτων, ότι ισχύει στην Δ.Α. 9/2005 (Π.Κ. 1/4-5-2005) «για τη ρύθμιση των όρων αμοιβής και εργασίας των οδηγών των πάσης φύσεως φορτηγών, κ.λπ. αυτοκινήτων, που απασχολούνται σε οποιονδήποτε εργοδότη όλης της χώρας».
- 2.8. Για τους εργατοτεχνίτες που υπάγονται στην παρούσα και απασχολούνται σε μεταλλουργικές εργασίες, ότι ισχύει στην από 30.7.2004 Σ.Σ.Ε. (Π.Κ. 94/2-8-2004) «για τους όρους αμοιβής και εργασίας των μισθωτών επιχειρήσεων παραγωγής και επεξεργασίας μετάλλου όλης της χώρας».
- 2.9. Για τους χειριστές κλπ μηχανημάτων (αδειούχοι και βοηθοί), ότι ισχύει στην από 2.7.2004 Σ.Σ.Ε. (Π.Κ. 64/15-7-2004) «για τους όρους αμοιβής και εργασίας των χειριστών, και βοηθών χειριστών, γεωτρυπανιστών και μηχανοδηγών εκσκαπτικών, ανυψωτικών κ.λπ. μηχανημάτων βιομηχανικών, βιοτεχνικών, εμπορικών επιχειρήσεων και εργοστασίων όλης της χώρας».
- 2.10. Για τους φύλακες – νυχτοφύλακες και θυρωρούς ότι ισχύει στην από 28.7.2004 ΣΣΕ (Π.Κ. 92/30-7-2004) «για τους όρους αμοιβής και εργασίας των φυλάκων – νυχτοφυλάκων και θυρωρών βιομηχανικών και βιοτεχνικών επιχειρήσεων όλης της χώρας».
- 2.11. Για τους καθαριστές - τριες, ότι ισχύει στην από 28.7.2004 ΣΣΕ (Π.Κ. 90/30-7-2004) «για τους όρους αμοιβής και εργασίας των καθαριστών – τριών που απασχολούνται στις βιομηχανικές και βιοτεχνικές επιχειρήσεις όλης της χώρας πλην Ν. Θεσσαλονίκης».

Άρθρο 3

Αυξήσεις Βασικών Μισθών και Ημερομισθίων 2006

- 3.1. Οι βασικοί μισθοί και τα βασικά ημερομίσθια του άρθρου 2 της παρούσας, όπως έχουν διαμορφωθεί την 31.12.2005 βάσει των επιμέρους ρυθμίσεων του ίδιου άρθρου, αυξάνονται την 4.2.2006 κατά ποσοστό 2,9%.

3.2. Οι ανωτέρω βασικοί μισθοί και τα ανωτέρω βασικά ημερομίσθια, όπως θα έχουν διαμορφωθεί την 31.8.2006 με βάση την ανωτέρω παράγραφο 3.1., αυξάνονται από 1.9.2006 κατά ποσοστό 2,9%.

Άρθρο 4

Αρχή ευνοϊκότερων ρυθμίσεων

- 4.1. Εξακολουθούν να ισχύουν διατάξεις προγενέστερων ρυθμίσεων (Σ.Σ.Ε. ή Δ.Α.) εφόσον δεν τροποποιούνται με, και δεν αντίκεινται προς τις, δια της παρούσης, καθορισθείσες.
- 4.2. Αποδοχές στο σύνολό τους ανώτερες από αυτές που καθορίζονται με την παρούσα, ή ευνοϊκότεροι όροι εργασίας που προβλέπονται από Νόμους, Διατάγματα, Υπ. Αποφάσεις, Σ.Σ.Ε. ή Δ.Α., κανονισμούς εργασίας, και ιδιωτικές συμφωνίες, εξακολουθούν να ισχύουν.

Άρθρο 5

Έναρξη ισχύος

Η ισχύς τους παρούσας Διαιτητικής Απόφασης αρχίζει την 4.2.2006.

Αιτιολογία

Στην Αθήνα σήμερα την 28 Απριλίου 2006 ο Χρήστος Α. Ιωάννου, Μεσολαβητής-Διαιτητής του ΟΜΕΔ, που ορίσθηκα Διαιτητής του Ν. 1876/90 την 27 Μαρτίου 2006 για την επίλυση της συλλογικής διαφοράς εργασίας για τους όρους αμοιβής και εργασίας των εργαζομένων στις βιομηχανικές επιχειρήσεις επεξεργασίας ξύλου όλης της χώρας, συλλογικής διαφοράς εργασίας η οποία εισήχθη στον ΟΜΕΔ με την από 3 Φεβρουαρίου 2006 και αριθμ. πρωτ. 40 αίτηση της Ομοσπονδίας Βιομηχανικών Εργατοϋπαλληλικών Σωματείων (ΟΒΕΣ), αφού ανέλαβα την Διαιτησία την 3 Απριλίου 2006, σε συνέχεια της από 14 Μαρτίου 2006 και αριθμ. πρωτ. 05 αίτησης της Ομοσπονδίας Βιομηχανικών Εργατοϋπαλληλικών Σωματείων (ΟΒΕΣ) για υπηρεσίες Διαιτησίας προς επίλυση της εν λόγω συλλογικής διαφοράς, προσεκάλεσα τα μέρη, εγκαίρως και εγγράφως, σε κοινή συνάντηση στα γραφεία του ΟΜΕΔ στην Αθήνα την 5^η Απριλίου 2006, ώστε να εξετασθεί η συλλογική διαφορά εργασίας.

Στην συνάντηση προσήλθαν οι εξουσιοδοτημένοι εκπρόσωποι των μερών οι οποίοι εξέθεσαν τις απόψεις τους, προφορικώς και εγγράφως. Και οι δύο πλευρές παρέπεμψαν σε υπομνήματα με θέσεις που περιλαμβάνονται στον φάκελο της συλλογικής διαφοράς.

Παρά τον διάλογο μεταξύ των μερών δεν κατέστη δυνατόν, στα πλαίσια της υφισταμένης προθεσμίας 30 ημερών (λόγω της προηγηθείσας διαπίστωσης Άρνησης Μεσολάβησης εκ μέρους της εργοδοτικής πλευράς) για την έκδοση Διαιτητικής Απόφασης, να εξελιχθεί η συλλογική διαπραγμάτευση και να οδηγηθεί σε συναίνεση και συμφωνία των μερών για την σύναψη ΣΣΕ, έστω και κατά το στάδιο της Διαιτησίας.

Στην κοινή συνάντηση η εργοδοτική πλευρά υποστήριξε :

4. «κατ' αρχήν αντίθετος με κάθε μορφή υποχρεωτικής διαιτησίας διότι προσκρούει στο άρθρο 6 της 154 ΔΣΕ»,
5. ότι η ΟΒΕΣ «δεν έχει την μορφή της συνδικαλιστικής οργάνωσης όπως προβλέπεται στο από τις διατάξεις του Ν. 1264/82 (αρ.7 παρ.1 και συναφές το άρθρο 1 παρ. 3β) και δεν νομιμοποιείται για την σύναψη ομοιοεπαγγελματικής ΣΣΕ, διότι μέλη της είναι σωματεία πολλών ειδικοτήτων και εργοστασιακών σωματείων», ... «ούτε κλαδική ΣΣΕ μπορεί να συναφθεί, αφού η Βιομηχανία δεν είναι κλάδος»
6. ότι «στον χώρο επεξεργασίας και κατεργασίας ξύλου υφίσταται ΣΣΕ που ρυθμίζει ήδη τους όρους αμοιβής και εργασίας των εργαζομένων του κλάδου αυτού, η οποία συμφωνείται μεταξύ ΣΕΒ και Ομοσπονδίας Οικοδόμων και Συναφών Επαγγελματιών Ελλάδος, γεγονός που αποκλείει και νέα ρύθμιση για τις ίδιες ειδικότητες»
7. ότι κατόπιν των ανωτέρω «δεν υπάρχει δυνατότητα έγερσης συλλογικής διαφοράς που να χρήζει ρύθμισης»

Στην κοινή συνάντηση η εργατική πλευρά υποστήριξε:

8. ότι χωρίς την επιζητούμενη ρύθμιση μένει «ακάλυπτο από συλλογική ρύθμιση το σύνολο των εργαζομένων που απασχολείται στις επιχειρήσεις κατεργασίας και επεξεργασίας ξύλου ολόκληρης της χώρας»
9. ότι η «εκάστοτε ισχύουσα ρύθμιση που αφορά τους εργατοτεχνίτες κατεργασίας και επεξεργασίας ξύλου και τους ναυπηγοξυλουργούς ... που συνάπτεται από τρίτη δευτεροβάθμια οργάνωση, δεν δεσμεύει και δεν καλύπτει, κατ' άρθρο 8 παρ.2 του Ν.1876/90, τα φυσικά μέλη της» και ότι σε «αυτά δεν μπορεί να επεκταθεί η προαναφερθείσα ρύθμιση, ούτε με την διαδικασία της κηρύξεως της ως υποχρεωτικής κατ' άρθρο 11, παρ. 2 του Ν. 1876/90, δοθέντος ότι η ρύθμιση αυτή ανήκει στον χώρο των ομοιοεπαγγελματικών ΣΣΕ και συνεπώς η επέκτασή της σε κλαδικό χώρο είναι ανεπίτρεπτη».

10. ότι «η δικαιοπρακτική ικανότητα της ΟΒΕΣ τόσο σε επίπεδο αντιπροσωπευτικότητας όσο και σε τοιούτο αρμοδιότητος είναι δεδομένη» και είναι αναγκαία η κάλυψη «των υποκειμένων μισθωτών από κλαδική ΣΣΕ για τους όρους αμοιβής και εργασίας του προσωπικού των βιομηχανικών επιχειρήσεων επεξεργασίας και κατεργασίας ξύλου όλης της χώρας κατά τα ειδικότερα που αναφέρονται στο υποβαλλόμενο σχέδιο ΣΣΕ».

Κατόπιν των ανωτέρω, κατέληξα στη Διαιτητική Απόφαση 6/2006 για την επίλυση της συλλογικής διαφοράς εργασίας αφού έλαβα υπόψη μου και τα εξής :

1. Την αίτηση Διαιτησίας και τα λοιπά έγγραφα που περιέχονται στο σχετικό φάκελο, καθώς και τα στοιχεία που προκύπτουν από τα έγγραφα που αφορούν την εξέλιξη της Μεσολάβησης, καθώς και τα στοιχεία που προκύπτουν από τα έγγραφα από φακέλους των με αρ. πρωτ. ΟΜΕΔ 92/2002, 82/2003, 117/2004, 126/2005 αιτήσεων Μεσολάβησης και με αρ. πρωτ. ΟΜΕΔ 032/2003, 038/2004, 052/2005 αιτήσεων Διαιτησίας της ΟΒΕΣ.
2. Τον επικουρικό χαρακτήρα της Διαιτησίας του άρθρου 16 του ν. 1876/1990 για την ρύθμιση των όρων αμοιβής και εργασίας των υπαγομένων στην παρούσα και την δυνητική συμβολή της στην εύρυθμη λειτουργία των συλλογικών εργασιακών σχέσεων μεταξύ των μερών της συλλογικής διαφοράς, με την υιοθέτηση ελαχίστων κλαδικών ρυθμίσεων.
3. Την απουσία κλαδικής ρύθμισης κατά την έννοια του άρθρου 3 παρ. 1.β. του Ν. 1876/90 για τις βιομηχανικές επιχειρήσεις επεξεργασίας ξύλου όλης της χώρας, δεδομένου ότι η από 14-4-2005 υφιστάμενη ΣΣΕ για τους όρους αμοιβής και εργασίας των εργατοτεχνιτών που απασχολούνται στην επεξεργασία και κατεργασία ξύλου και ναυπηγοεπισκευαστικών όλης της χώρας (ΠΚ 44/26-04-2005) είναι ομοιοεπαγγελματικού χαρακτήρα κατά την έννοια του άρθρου 3 παρ. 1. δ. του Ν. 1876/90.
4. Το ότι καθώς ο ορισμός της έννοιας του κλάδου δεν είναι κυρίως νομικό ζήτημα, αλλά ζήτημα οικονομίας και ειδικότερα ζήτημα στατιστικής ταξινόμησης των κλάδων οικονομικής δραστηριότητας, ο Ν. 1876/90 αρκείται στην περιεκτική και ευέλικτη αναφορά του άρθρου 3 παρ. 1.β. ότι οι κλαδικές ΣΣΕ «αφορούν τους εργαζόμενους περισσότερων ομοειδών ή συναφών εκμεταλλεύσεων ή επιχειρήσεων ορισμένης πόλης ή περιφέρειας ή και όλης της χώρας».
5. Το ότι η Στατιστική Ταξινόμηση των Κλάδων Οικονομικής Δραστηριότητας (ΣΤΑΚΟΔ), εκτός από την χρήση της για στατιστικούς σκοπούς, αποτελεί αναγκαίο βοήθημα και για άλλες οικονομικές, κοινωνικές, διοικητικές και νομικές

λειτουργίες, που προϋποθέτουν ή συνδέονται με την ταξινόμηση κατά κλάδο οικονομικής δραστηριότητας, όπως η σύναψη Συλλογικών Συμβάσεων Εργασίας και ιδιαίτερα των κλαδικών, καθώς η διεθνώς καθιερωμένη και αναγνωρισμένη, μεθοδολογία της αναπτύσσει κατ'ουσίαν και εφαρμόζει τα κριτήρια περί των «ομοειδών ή συναφών εκμεταλλεύσεων ή επιχειρήσεων», λαμβάνοντας υπόψη συντελεστές όπως ο τύπος της παραγωγικής διαδικασίας ή των εργασιών που εκτελούνται, οι κυριότερες πρώτες ύλες που χρησιμοποιούνται, ο προορισμός των αγαθών που παράγονται, κλπ. (βλ. ΕΣΥΕ 2002: ΣΤΑΚΟΔ 2003, Στατιστική Ταξινόμηση των Κλάδων Οικονομικής Δραστηριότητας, Μεθοδολογικές Μελέτες Z34, Αθήνα, 2002, σελ.15).

6. Το ότι σύμφωνα με την ισχύουσα Στατιστική Ταξινόμηση των Κλάδων Οικονομικής Δραστηριότητας 2003 (ΣΤΑΚΟΔ 2003), που προέρχεται από τις αντίστοιχες ονοματολογίες δραστηριοτήτων του Γραφείου Στατιστικής των Ηνωμένων Εθνών (ISIC Αναθ. 3.1) και της Ευρωπαϊκής Ένωσης (NACE Αναθ. 1.1), και εφαρμόζεται σε εθνικό επίπεδο από την 1η Ιανουαρίου 2003, σύμφωνα με τον Κοινοτικό Κανονισμό αριθμ. 3037/90 της 9^{ης} Οκτωβρίου 1990, και είναι από την ΕΣΥΕ προσαρμοσμένη στην Ελληνική πραγματικότητα, αλλά και σύμφωνα με τις προγενέστερες Στατιστικές Ταξινομήσεις των Κλάδων Οικονομικής Δραστηριότητας (π.χ. ΣΤΑΚΟΔ 2001, κλπ), περιλαμβάνεται μεταξύ των 17 κατηγοριών ταξινόμησης, που προσδιορίζονται με γράμματα του ελληνικού αλφαβήτου από Α έως Π, η κατηγορία «Δ: ΜΕΤΑΠΟΙΗΤΙΚΕΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΕΣ», η οποία, όπως και άλλες, περιλαμβάνει υποκατηγορίες, που στην περίπτωση των Μεταποιητικών Βιομηχανιών ανέρχονται σε 14 (προσδιοριζόμενες από ΔΑ έως ΔΝ), μεταξύ των οποίων και η κατηγορία «ΔΔ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΞΥΛΟΥ ΚΑΙ ΠΡΟΙΟΝΤΩΝ ΞΥΛΟΥ», (βλ. ΕΣΥΕ 2002: ΣΤΑΚΟΔ 2003, Στατιστική Ταξινόμηση των Κλάδων Οικονομικής Δραστηριότητας, Μεθοδολογικές Μελέτες Z34, Αθήνα, 2002, σελ.58).
7. Το ότι σύμφωνα με την ισχύουσα Στατιστική Ταξινόμηση των Κλάδων Οικονομικής Δραστηριότητας 2003 (ΣΤΑΚΟΔ 2003) που περιλαμβάνει αναλυτικότερη ταξινόμηση των Κλάδων Οικονομικής Δραστηριότητας σε «διψήφιους», «τριψήφιους», και «τετραψήφιους» κλάδους, που ανέρχονται αντιστοίχως σε 62, 227, και 564 τον αριθμό, η κατηγορία «ΔΔ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΞΥΛΟΥ ΚΑΙ ΠΡΟΙΟΝΤΩΝ ΞΥΛΟΥ», περαιτέρω περιλαμβάνει μόνον την κατηγορία 20 «Βιομηχανία Ξύλου και Κατασκευή Προϊόντων από Ξύλο και Φελλό, εκτός από Έπιπλα Κατασκευή Ειδών Καλαθοποιίας και Σπαρτοπλεκτικής», και εξαντλείται σε αυτήν (βλ. ΕΣΥΕ 2002: ΣΤΑΚΟΔ 2003, Στατιστική Ταξινόμηση των Κλάδων Οικονομικής Δραστηριότητας, Μεθοδολογικές Μελέτες Z34, Αθήνα, 2002, σελ.58-59).

8. Το ότι σύμφωνα και με την ισχύουσα Στατιστική Ταξινόμηση των Κλάδων Οικονομικής Δραστηριότητας 2003 (ΣΤΑΚΟΔ 2003) προκύπτει ομοειδής και συναφής οικονομική δραστηριότητα, υπό την έννοια του συνδυασμού πόρων, όπως ο εξοπλισμός, η εργασία, οι παραγωγικές τεχνικές, τα δίκτυα πληροφοριών και τα προϊόντα που οδηγούν στην δημιουργία συγκεκριμένων αγαθών και υπηρεσιών, οριζόμενη και στατιστικά ως «ΔΔ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΞΥΛΟΥ ΚΑΙ ΠΡΟΙΟΝΤΩΝ ΞΥΛΟΥ» και ταυτιζόμενη πλήρως με την (στατιστική) υπό-κατηγορία «20 Βιομηχανία Ξύλου και Κατασκευή Προϊόντων από Ξύλο και Φελλό, εκτός από Έπιπλα· Κατασκευή Ειδών Καλαθοποιίας και Σπαρτοπλεκτικής», για την οποία είναι δυνατή η με την έννοια του άρθρου 3 παρ. 1.β. του Ν. 1876/90 κλαδική ΣΣΕ «για εργαζομένους περισσότερων ομοειδών ή συναφών εκμεταλλεύσεων ή επιχειρήσεων».
9. Το ότι σύμφωνα με το άρθρο 3 παρ. 4. του Ν. 1876/90 «οι κλαδικές συμβάσεις συνάπτονται από πρωτοβάθμιες ή δευτεροβάθμιες συνδικαλιστικές οργανώσεις που καλύπτουν εργαζόμενους ανεξάρτητα από το επάγγελμα ή την ειδικότητά τους, ομοειδών ή συναφών επιχειρήσεων του ίδιου κλάδου και από εργοδοτικές οργανώσεις», και υπό αυτή την έννοια η αρμοδιότητα της ΟΒΕΣ για την σύναψη ΣΣΕ στο ανωτέρω (κλαδικό) πεδίο ισχύος της ΣΣΕ, συνδέεται με την ικανότητά της για σύναψη συλλογικών συμβάσεων εργασίας, η οποία, κατά το άρθρο 6, παρ.1 του Ν. 1876/90 αναγνωρίζεται σε «συνδικαλιστικές οργανώσεις εργαζομένων και εργοδοτών όλων των βαθμίδων στο πεδίο της δραστηριότητάς τους» και ειδικότερα «στην αντιπροσωπευτική συνδικαλιστική οργάνωση των εργαζομένων στο πεδίο ισχύος της συλλογικής σύμβασης εργασίας».
10. Το ότι κατά την διάρκεια της διαδικασίας συλλογικής διαπραγμάτευσης, σύμφωνα με το άρθρο 4 του Ν. 1876/90, για την επίλυση της παρούσας συλλογικής διαφοράς, αλλά και σε διαδικασίες παρελθόντων ετών (όπως προκύπτει από τους φακέλους των με αρ. πρωτ. ΟΜΕΔ 92/2002, 82/2003, 117/2004, 126/2005 αιτήσεων Μεσολάβησης και με αρ. πρωτ. ΟΜΕΔ 032/2003, 038/2004, 052/2005 αιτήσεων Διαιτησίας της ΟΒΕΣ) δεν αμφισβητήθηκε, κατά την διαδικασία του άρθρου 6 παρ. 2 του Ν. 1876/90, η αντιπροσωπευτικότητα της ΟΒΕΣ στο πεδίο της επιδιωκόμενης ΣΣΕ.
11. Το ότι εκδόθηκε η Απόφαση 179/2004 του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, σύμφωνα με την οποία αναγνωρίζει στην ΟΒΕΣ την ικανότητα σύναψης ΣΣΕ για τη συγκεκριμένη συλλογική διαφορά εργασίας.
12. Το ότι η ΟΒΕΣ ως κλαδική συνδικαλιστική οργάνωση κατά την έννοια του άρθρου 1.παρ.3.β του Ν. 1264/1982 περιλαμβάνει στην δύναμή της πρωτοβάθμιες συνδικαλιστικές οργανώσεις (επιχειρησιακές ή εκμετάλλευσης)

βιομηχανιών επεξεργασίας και κατεργασίας ξύλου (π.χ. ΣΕΛΜΑΝ Χαλκίδας, ΑΚΡΙΤΑΣ Έβρου, ΑΒΕΞ Πάτρας, ΣΕΛΜΑΝ Κομοτηνής).

13. Το ότι από το άρθρο 3 παρ. 4. του Ν. 1876/90 σύμφωνα με το οποίο «οι κλαδικές συμβάσεις συνάπτονται από πρωτοβάθμιες ή δευτεροβάθμιες συνδικαλιστικές οργανώσεις που καλύπτουν εργαζόμενους ανεξάρτητα από το επάγγελμα ή την ειδικότητά τους, ομοειδών ή συναφών επιχειρήσεων του ίδιου κλάδου και από εργοδοτικές οργανώσεις», σε συνδυασμό με το άρθρο 6, παρ.1 του 1876/90 που αναφέρονται σε «συνδικαλιστικές οργανώσεις εργαζομένων και εργοδοτών όλων των βαθμίδων στο πεδίο της δραστηριότητάς τους» και στην «αντιπροσωπευτική συνδικαλιστική οργάνωση των εργαζομένων στο πεδίο ισχύος της συλλογικής σύμβασης εργασίας», δεν προκύπτει υποχρέωση απολύτου ταύτισης και απολύτου αντιστοίχισης της έννοιας «του ίδιου ή συναφών κλάδων οικονομικής δραστηριότητας» του άρθρου 1 παρ. 3β. του Ν. 1264/1982, με την έννοια των «ομοειδών ή συναφών εκμεταλλεύσεων ή επιχειρήσεων» του άρθρου 3 παρ. 1.β. του Ν. 1876/1990. Ενώ, αντιθέτως, προκύπτει η δυνατότητα οργανώσεις «ευρύτερης» κλαδικής εμβέλειας, σύμφωνα και με τα ανωτέρω αναφερθέντα κριτήρια περί της ισχύουσας Στατιστικής Ταξινόμησης των Κλάδων Οικονομικής Δραστηριότητας, να συμβάλλονται συλλογικά σε περισσότερες συλλογικές συμβάσεις «στενότερων» επιμέρους κατηγοριών της κλαδικής οικονομικής δραστηριότητας, τις οποίες κατά την έννοια του άρθρου 3 παρ. 4. του Ν. 1876/90 «καλύπτουν».
14. Το ότι στην πράξη συνδικαλιστικές οργανώσεις «ευρύτερης» κλαδικής εμβέλειας συμβάλλονται συλλογικά σε περισσότερες συλλογικές συμβάσεις «στενότερων» επιμέρους κατηγοριών της κλαδικής οικονομικής δραστηριότητας, τις οποίες κατά την έννοια του άρθρου 3 παρ. 4. του Ν. 1876/90 «καλύπτουν», και αυτό αποτελεί πρακτική παρατηρούμενη σε πλήθος δευτεροβαθμίων συνδικαλιστικών οργανώσεων εργαζομένων και εργοδοτών στο ελληνικό σύστημα εργασιακών σχέσεων, τόσο στην διάρκεια ισχύος και εφαρμογής του Ν. 1876/1990, όσο και στην διάρκεια εφαρμογής του προΐσχύσαντος Ν. 3239/1955.
15. Το ότι, επιπλέον, ανάλογη πρακτική υφίσταται ακόμη και στην περίπτωση συνδικαλιστικών οργανώσεων «ευρύτερης» ομοιοεπαγγελματικής (αντί της κλαδικής) εμβέλειας, που συμβάλλονται συλλογικά σε περισσότερες συλλογικές συμβάσεις «στενότερων» επιμέρους επαγγελματικών κατηγοριών της οικονομικής δραστηριότητας, όπως π.χ. και η ΣΣΕ «για τους όρους αμοιβής και εργασίας των εργατοτεχνιτών που απασχολούνται στην επεξεργασία και κατεργασία ξύλου και Ναυπηγοξυλουργών όλης της χώρας» την οποία επικαλείται η εργοδοτική

πλευρά, η οποία, μαζί με άλλες, συμφωνείται μεταξύ ΣΕΒ και Ομοσπονδίας Οικοδόμων και Συναφών Επαγγελματιών Ελλάδος.

16. Το ότι η τυχόν ερμηνεία των σχετικών νομικών ρυθμίσεων ως υποχρέωση απολύτου ταύτισης και απολύτου αντιστοίχισης της έννοιας «του ίδιου ή συναφών κλάδων οικονομικής δραστηριότητας» του άρθρου 1 παρ. 3β. του Ν. 1264/1982, με την έννοια των «ομοειδών ή συναφών εκμεταλλεύσεων ή επιχειρήσεων» του άρθρου 3. παρ. 1.β. του Ν. 1876/1990, θα σήμαινε την, αναλόγως του βαθμού ανάλυσης της ταξινόμησης των Κλάδων Οικονομικής Δραστηριότητας, (π.χ. βάσει ΣΤΑΚΟΔ 2003), δημιουργία δύσκαμπτου πλαισίου ασύμβατου με την ανοικτή οικονομία, την συλλογική αυτονομία και τις ελεύθερες συλλογικές διαπραγματεύσεις (επιβάλλοντας π.χ. “κλειστό αριθμό” επιτρεπόμενων κλαδικών ΣΣΕ ήτοι είτε 62, είτε 227, είτε 564, αναλόγως της αναλυτικότερης ισχύουσας ταξινόμησης των Κλάδων Οικονομικής Δραστηριότητας σε «διψήφιους», «τριψήφιους», και «τετραψήφιους» κλάδους. Σύμφωνα με την ΣΤΑΚΟΔ-2003). Και, κατά περίπτωση θα σήμαινε, περιορισμό της αρμοδιότητας και της ικανότητας να συνάπτονται κλαδικές συμβάσεις «από πρωτοβάθμιες ή δευτεροβάθμιες συνδικαλιστικές οργανώσεις που καλύπτουν εργαζόμενους ανεξάρτητα από το επάγγελμα ή την ειδικότητά τους, ομοειδών ή συναφών επιχειρήσεων του ίδιου κλάδου» σύμφωνα με το άρθρο 3, παρ. 4 του Ν.1876/1990.
17. Το ότι η πρακτική συνδικαλιστικές οργανώσεις ευρύτατης και διευρυνόμενης κλαδικής εμβέλειας να συνάπτον επιμέρους κλαδικές ΣΣΕ, ή ακόμη και ομοιοεπαγγελματικές ΣΣΕ, σε επιμέρους τομείς της κλαδικής οικονομικής δραστηριότητας που καλύπτουν, οργανώνοντας σε ενιαία οργάνωση και εκπροσωπώντας δι’ αυτής εργαζόμενους επιμέρους “ιδίων” “ομοειδών” ή “συναφών” κλάδων οικονομικής δραστηριότητας, επιχειρήσεων και εκμεταλλεύσεων, επαγγελματιών ή ειδικοτήτων, αποτελεί διεθνή τάση συνδεδεμένη με την εύρυθμη λειτουργία και ρύθμιση των συλλογικών εργασιακών σχέσεων (βλ. και Waddington Jeremy (editor): Restructuring Representation, The Merger Process and Trade Union Structural Development in Ten Countries, P.I.E-Peter Lang, Bruxelles 2005) με χαρακτηριστικά παραδείγματα, προεξάρχοντα αλλά όχι μοναδικά, στην Ευρωπαϊκή Ένωση, την IGMetal (Industriegewerkschaft Metall) και την Ver.di (Vereinte Dienstleistungsgewerkschaft) στην Γερμανία.
18. Το ότι στο πεδίο ισχύος της υπό σύναψη ΣΣΕ, και ειδικότερα στις επιχειρήσεις όπου και οι πρωτοβάθμιες συνδικαλιστικές οργανώσεις (επιχειρησιακές ή εκμετάλλευσης) μέλη της ΟΒΕΣ (π.χ. ΣΕΑΜΑΝ Χαλκίδας,

ΑΚΡΙΤΑΣ Έβρου, ΑΒΕΞ Πάτρας, ΣΕΛΜΑΝ Κομοτηνής) δεν υφίστανται επιχειρησιακές ΣΣΕ για την σύμφωνα με το άρθρο 2.1 του Ν. 1876/1990 ενιαία συλλογική ρύθμιση για «ζητήματα σχετικά με τη σύναψη, τους όρους λειτουργίας και τη λήξη των ατομικών συμβάσεων εργασίας που εμπίπτουν στο πεδίο ισχύος της» επιδιωκόμενης ΣΣΕ, με εξαίρεση την ΣΕΛΜΑΝ Χαλκίδας και την από 12.5.2005 ΕΣΣΕ.

19. Το ότι η από 14.4.2005 ομοιοεπαγγελματική ΣΣΕ «για τους όρους αμοιβής και εργασίας των εργατοτεχνιτών που απασχολούνται στην επεξεργασία και κατεργασία ξύλου και Ναυπηγοξυλουργών όλης της χώρας» που υπεγράφη μεταξύ ΣΕΒ και Ομοσπονδίας Οικοδόμων και Συναφών Επαγγελματιών Ελλάδος, δεν δύναται να έχει, μέσω των δυνατοτήτων περί προσχώρησης και επέκτασης εφαρμογής που παρέχει το άρθρο 11 του Ν.1876/1990, ισοδύναμο, ως προς το πεδίο ισχύος, αποτέλεσμα με την επιδιωκόμενη ΣΣΕ που ρυθμίζεται με την παρούσα ΔΑ 6/2006.
20. Το ότι η άρνηση της Διαιτητικής διαδικασίας, σε συνδυασμό με τον περιορισμό της συλλογικής διαφοράς σε διαφορά νομικών ζητημάτων, δεν επέτρεψε την ουσιαστική εξέταση, ανταλλαγή απόψεων και πληροφοριών και την διαμόρφωση θέσεων εκ μέρους των μερών, επί των οικονομικών συνθηκών στην «ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΞΥΛΟΥ ΚΑΙ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ ΞΥΛΟΥ», και στην κατηγορία «Βιομηχανία Ξύλου και Κατασκευή Προϊόντων από Ξύλο και Φελλό, εκτός από Έπιπλα· Κατασκευή Ειδών Καλαθοποιίας και Σπαρτοπλεκτικής».
21. Το ότι σύμφωνα με τα διαθέσιμα στοιχεία της ΕΣΥΕ, που παρέχουν ενδείξεις επί των οικονομικών συνθηκών στο πεδίο ισχύος της παρούσας ΔΑ, κατά την περίοδο 2001-2004 ο Δείκτης Παραγωγής στην Μεταποίηση «Ξύλου και Φελλού» (κωδικός 20) χαρακτηρίζεται αρχικά από υποχώρηση, και στην συνέχεια από στασιμότητα, σχετικά υψηλότερη του μέσου όρου της Μεταποίησης (βλ. πίνακα), ήτοι από οικονομικές συνθήκες που, ελλείψει άλλων στοιχείων, δεν δικαιολογούν τον ιδιαίτερο προσδιορισμό των όρων αμοιβής και εργασίας των εργαζομένων στις βιομηχανικές επιχειρήσεις επεξεργασίας ξύλου όλης της χώρας με αποκλίσεις, αφενός έναντι συγκρίσιμων ρυθμίσεων που τελούν εν ισχύ κατά τον χρόνο έκδοσης της παρούσας ΔΑ για επαγγέλματα και ειδικότητες ίδιες, όμοιες και συναφείς με όσες περιλαμβάνονται στο σχέδιο Σ.Σ.Ε. που κατέθεσε η ΟΒΕΣ κατά τις διαπραγματεύσεις, και αφετέρου, του ποσοστού αυξήσεων που προβλέπει η ΕΓΣΣΕ για το 2006.

ΔΕΙΚΤΕΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ, 2000-2004

ΕΤΟΣ	(ΚΩΔΙΚΟΣ 20) ΞΥΛΟ-ΦΕΛΟΣ	ΕΤΗΣΙΑ ΜΕΤΑΒΟΛΗ %	(ΚΩΔΙΚΟΙ 15-37) ΣΥΝΟΛΟ ΜΕΤΑΠΟΙΗΣΗΣ	ΕΤΗΣΙΑ ΜΕΤΑΒΟΛΗ %
2000	100		100	
2001	89,3	-10,7	97,5	-2,5
2002	88,1	-1,3	97,4	-0,1
2003	83,5	-5,2	97,0	-0,4
2004	89,2	0,6	98,1	1,2

Πηγή: ΕΣΥΕ από ΣΕΒ, 2005: Η Ελληνική Βιομηχανία το 2004, Αθήνα, σελ. 87.

22. Το ότι ο επικουρικός ρόλος της Διαιτησίας του άρθρου 16 του ν. 1876/1990, με την παρούσα ρύθμιση των όρων αμοιβής και εργασίας των υπαγομένων στο πεδίο ισχύος της ΔΑ 6/2006 και με την υιοθέτηση ελαχίστων κλαδικών ρυθμίσεων, και η παρούσα αιτιολογία, δεν υποκαθιστούν αλλά αποσκοπούν στην αναγκαία, καλόπιστη και ουσιαστική, συλλογική διαπραγμάτευση των μερών για την σύναψη όρων αμοιβής και εργασίας που να ανταποκρίνονται στις δυνατότητες και τις ανάγκες των εργαζομένων και των επιχειρήσεων επεξεργασίας ξύλου όλης της χώρας.

*Ημερομηνία Κατάθεσης Διαιτητικής Απόφασης
Αθήνα, 2 Μαΐου 2006*

Ο ΔΙΑΙΤΗΤΗΣ

ΧΡΗΣΤΟΣ Α. ΙΩΑΝΝΟΥ